

Warszawa, dnia 15 marca 2020 r.

Szanowni Państwo,

W związku z decyzją Rządu z dnia 13 marca 2020 roku, w sprawie ogłoszenia na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej stanu zagrożenia epidemicznego i związanych z tym decyzji o zamknięciu obiektów sportowych, rozrywkowych i rekreacyjnych od 14 marca 2020 roku znaleźliśmy się w niezwykle trudnej i nowej dla wszystkich sytuacji, która wymaga podjęcia nadzwyczajnych rozwiązań i solidarnego współdziałania.

Opisane okoliczności są niezależne i niezawinione przez VanityStyle. Zostały przez nas podjęte wszelkie możliwe czynności oraz akty staranności, by jak najdłużej w tych wyjątkowych okolicznościach zapewnić nieprzerwany dostęp do świadczonych usług¹.

Mając na uwadze powagę sytuacji oraz naszą dotychczasową dobrą współpracę pragniemy zaproponować rozwiązanie, które pozwoli zadbać o potrzeby Państwa jako pracodawcy jak również pracowników i ich rodzin korzystających z naszych programów. Tym samym wynagrodzenie dotyczące następnego okresu rozliczeniowego za wszystkie aktywne abonamenty w programie **FitProfit zostanie adekwatnie pomniejszone** o wynagrodzenie za czas, w którym korzystanie w pełni z usług obiektów sportowych nie było możliwe.

W przypadku limitowanego programu **FitSport** w następnym okresie rozliczeniowym karty zostaną **uzupełnione o dodatkowe 4 wizyty** z zachowaniem dotychczasowego wynagrodzenia za pełen okres rozliczeniowy.

Z myślą o naszej współpracy i Państwa pracownikach, dodatkowo planujemy wdrożyć w najbliższym czasie m.in. rozwiązania, które będą wspierać aktywność fizyczną w warunkach domowych, o czym niezwłocznie Państwa poinformujemy.

Wierzę, że nasze trwałe relacje będą w tej sytuacji silnym wsparciem.

Pozostajemy do Państwa dyspozycji.

VanityStyle Sp. z o.o.
ul. Skierniewicka 16/20, 01-230 Warszawa
NIP: 7010098352
REGON: 141185131

Z poważaniem

**PREZES
ZARZĄDU**

Joanna Skoczeń

¹Art. 471 Kodeksu cywilnego stanowi, że dłużnik obowiązany jest do naprawienia szkody wynikłej z niewykonania lub nienależytego wykonania zobowiązania, **chyba że niewykonanie lub nienależyte wykonanie jest następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi.**

Jeśli dłużnik zdoła wykazać, że niewykonanie lub nienależyte wykonanie zobowiązania umownego jest następstwem okoliczności, za które nie ponosi on odpowiedzialności, to będzie to oznaczało zwolnienie się dłużnika (ekskulpację) z obowiązku naprawienia szkody. Dłużnik może na dwa sposoby wykazać, że niewykonanie lub nienależyte wykonanie zobowiązania umownego jest następstwem okoliczności, za które nie ponosi on odpowiedzialności, czyli okoliczności, które go „nie obciążają”. Po pierwsze, może wykazać konkretną okoliczność, która była przyczyną niewykonania lub nienależytego wykonania zobowiązania (oczywiście musi to być przyczyna, za którą dłużnik nie odpowiada). Po drugie, może wykazać, że okoliczność, która była przyczyną niewykonania (nienależytego wykonania) zobowiązania, nie należy do grupy tych, za które on odpowiada, bowiem sam dołożył należytej staranności. W tym drugim wypadku dłużnik jedynie wykazuje, że przyczyny naruszenia są inne niż te, za które on odpowiada, choć nie wskazuje jednocześnie na konkretną przyczynę (tak Sąd Apelacyjny w Warszawie w wyroku z dnia 24.09.2018 r., sygn. akt VI ACa 1549/17, Legalis).

Zgodnie z art. 474 Kodeksu cywilnego, dłużnik odpowiedzialny jest jak za własne działanie lub zaniechanie za działania i zaniechania osób, z których pomocą zobowiązanie wykonywa, jak również osób, którym wykonanie zobowiązania powierza. Przepis powyższy stosuje się także w wypadku, gdy zobowiązanie wykonywa przedstawiciel ustawowy dłużnika. Przyjmuje się, że w omawianym wypadku odpowiedzialność dłużnika posługującego się innymi osobami za niewykonanie lub nienależyte wykonanie zobowiązania opiera się na zasadzie ryzyka (zob. A. Rembieliński, w: J. Winiarz, Komentarz KC, t. 1, 1989, s. 481). Dłużnik nie ponosi odpowiedzialności na zasadzie ryzyka jeżeli szkoda nastąpiła wskutek siły wyższej, albo wyłącznie z winy poszkodowanego lub osoby trzeciej, za którą nie ponosi odpowiedzialności.

Za przejawy siły wyższej uznaje się katastrofalne zjawiska wywołane działaniem sił natury, np. powodzie, huragany, trzęsienia ziemi, pożary lasów. **Jako siłę wyższą traktuje się także akty władzy publicznej** oraz zjawiska społeczne lub polityczne o skali katastrofalnej (zob. wyrok Sądu Apelacyjnego w Lublinie z dnia 19.11.2019 r., sygn. III APa 15/19, Legalis).